

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 871/2014-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 30. apríla 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészároša (sudca spravodajca) prerokoval prijatú sťažnosť obchodnej spoločnosti Milestone s. r. o., Hlavná 760/16, Šamorín, právne zastúpenej advokátom Mgr. Štefanom Sándorom, Advokátska kancelária, Mickiewiczova 6, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 30 Cb 155/2012 (pôvodne v konaní vedenom pod sp. zn. 30 Rob 171/2011) a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 30 Cb 155/2012 (pôvodne v konaní vedenom pod sp. zn. 30 Rob 171/2011) p o r u š i l základné právo obchodnej spoločnosti Milestone s. r. o., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Obchodnej spoločnosti Milestone s. r. o., p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 500 € (slovom päťsto eur), ktoré j e Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Obchodnej spoločnosti Milestone s. r. o., p r i z n á v a úhradu trov právneho zastúpenia v sume 340,89 € (slovom tristoštyridsať eur a osemdesiatdeväť centov), ktoré j e Okresný súd Bratislava I p o v i n ý vyplatiť na účet jej advokáta Mgr. Štefana Sándora, Advokátska kancelária, Mickiewiczova 6, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 871/2014-11 z 11. decembra 2014 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť obchodnej spoločnosti Milestone s. r. o., Hlavná 760/16, Šamorín (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 30 Cb 155/2012 (pôvodne v konaní vedenom pod sp. zn. 30 Rob 171/2011).

2. Z obsahu sťažnosti vyplynuli najmä tieto skutočnosti:

«(...) Dňa 05.10.2011 naša spoločnosť doručila Okresnému súdu Bratislava I návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie sumy vo výške 2.000,- Eur, ktorá suma bola naša odmena za zhotovenie diela pre objednávateľa, spoločnosť Smart Choise, s.r.o.(...) podľa Rámcovej zmluvy o vytvorení diela a o spolupráci zo dňa 07.04.2011. (...)

Platobným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28.11.2011, č. k. 30Rob/171/2011-15 súd zaviazal odporcu na zaplatenie žalovanej sumy.

Dňa 23.12.2011 podal odporca Odpor voči platobnému rozkazu, pričom po odvolaní odporcu ohľadne povinnosti zaplatiť súdny poplatok a vrátení veci Krajským súdom v Bratislave späť na Okresný súd Bratislava I, bol spis preradený dňa 28.08.2012 do oddelenia obchodných vecí „30Cb“. Vec je na Okresnom súde Bratislava I vedená pod spisovou značkou 30Cb/155/2012.

My sme trpezlivo čakali na termín pojednávania, avšak predvolanie na pojednávanie nechodilo. So stavom, kedy súd s našou vecou nič nerobí a vo veci relevantne nekoná, sme neboli spokojní. Preto sme dňa 19.09.2013 doručili predsedníčke súdu sťažnosť na prietahy v konaní.

Listom zo dňa 17.10.2013 nám JUDr. Marta Barková, podpredsedníčka Okresného súdu Bratislava I oznámila, že šetrením dospela k záveru, že naša sťažnosť je dôvodná, nakoľko vo veci zo strany súdu nebol odo dňa 28.08.2012 urobený žiadny úkon. (...)

Ani po tomto oznámení podpredsedníčky Okresného súdu Bratislava I však nedošlo zo strany súdu k zmene konania a zákonná sudkyňa vo veci naďalej nekonala.

Preto sme dňa 03.03.2014, teda po uplynutí ďalších viac ako 4 mesiacoch, doručili predsedníčke súdu opakovanú sťažnosť na prietahy. JUDr. Eva Fulcová, predsedníčka Okresného súdu Bratislava I, nám na našu sťažnosť odpovedala listom zo dňa 24.03.2014, v ktorom nám opakovane oznámila, že naša sťažnosť je dôvodná, súd vo veci nekoná a preto sú tu objektívne prietahy v konaní a sú porušené naše práva podľa ust. článku 48 odsek 2 Ústavy SR. Zároveň nám oznámila, že zákonná sudkyňa vo veci určila termín pojednávania na deň 03.09.2014. (...)

Domnievame sa, že konaním a postupom Okresného súdu Bratislava I bolo porušené naše základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručenom v čl. 48 ods. 2 prvej vety Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Do dnešného dňa nám nebolo doručené žiadne upovedomenie o vytýčení termínu pojednávania v našej veci, pričom do dnešného dňa vo veci ešte nebolo vytýčené ani len 1

pojednávane a vec nebola otvorená, hoci od podania žaloby už uplynulo 31 mesiacov /2 roky aj 7 mesiacov/. (...)

Naša spoločnosť je malou obchodnou spoločnosťou založená fyzickou osobou, ktorá má obmedzené kapitálové zdroje. Záseh odporcu v zmluvnom vzťahu s nami sme utrpeli pre nás významnú ujmu, pričom sme sa spoľahli, že nápravu dosiahneme v konaní na Okresnom súde Bratislava I. K náprave však nedošlo a naopak 31 mesiacov čakáme vôbec na prvé pojednávanie. Po tejto podľa nás neúmernej dobe sa celý spor nachádza stále len na prvom stupni, a neúmerne sa preťahuje.

Spoločnosti samotnej, ako aj spoločníkom v spoločnosti, ktorí sme zároveň aj v pracovnom vzťahu so spoločnosťou, vznikla najprv konaním odporcu a potom konaním porušovateľa značná ujma. Táto je podľa nášho názoru pre časový rozsah a pretrvávanie následkov zásahu do našich práv úmerná peňažnému vyjadreniu v sume 2.000.- Eur.»

2.1 Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti sa sťažovateľka domáha toho, aby ústavný súd po prijatí veci na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Okresný súd Bratislava I vo veci o zaplatenie vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod spisovou značkou 30Cb/155/2012 porušil právo obchodnej spoločnosti Milestone s.r.o.(...), aby sa jej vec prejedнала bez zbytočných prieťahov v konaní, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Bratislava I sa prikazuje, aby v konaní o zaplatenie vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod spisovou značkou 30Cb/155/2012 konal.

3. Spoločnosti Milestone s.r.o.(...) priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 2.000,- Eur(...), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný zaplatiť spoločnosti do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Spoločnosti Milestone s.r.o.(...) priznáva náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré je Okresný súd Skalica (zrejme má byť Okresný súd Bratislava I, pozn.) povinný zaplatiť na účet advokáta Mgr. Štefana Sándora(...), do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou, listom sp. zn. Spr. 3011/2014 z 21. januára 2015 (ku ktorému bolo pripojené aj vyjadrenie zákonnej sudkyne v napadnutom konaní) a právny zástupca sťažovateľky stručným prípisom k vyjadreniu okresného súdu z 22. februára 2015.

3.1 Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedla chronológiu úkonov vykonaných súdom v danej veci a dodala tieto skutočnosti:

„(...) Namietaná vec je odo dňa 04.10.2014 právoplatne skončená. Som toho názoru, že už samotné podanie sťažnosti predsedovi súdu viedlo k náprave.

Na základe uvedeného si dovoľujem Ústavný súd Slovenskej republiky požiadať, aby v prípade, ak dospeje k záveru, že právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov bolo porušené, vzal do úvahy vyššie uvedené skutočnosti, a aby sťažovateľovi ním uplatnené finančné zadosťučinenie nepriznal.

Na záver oznamujem, že netrvám na ústnom prejednaní prijatej sťažnosti a súhlasím s tým, aby podľa ust. § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, Ústavný súd Slovenskej republiky upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti, ak dospeje k názoru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.“

3.2 Zákonná sudkyňa JUDr. Emília Szullová k prijatej sťažnosti uviedla tieto relevantné skutočnosti:

„(...) Prietahy, ktoré v priebehu konania 30Cb/155/2012 vznikli a konštatovala ich aj predsedníčka tunajšieho súdu v Upovedomení o vybavení sťažnosti dňa 03.03.2014 boli spôsobené nadmernou zataženosťou sudcu. Na oddelenie 30Cb, 30CbPv a 6Cbi, pre ktoré som ako zákonná sudkyňa pridelená v čase keď konanie prebiehalo, pripadlo okolo 900 spisov. Pred vybavením spisu 30Cb/155/2012 bolo potrebné vybaviť spisy, ktoré mu predchádzali. V konaní bol vytýčený termín pojednávania na najbližší možný voľný termín. (...).“

3.3 Právny zástupca sťažovateľky nezaujal stanovisko k vyjadreniam okresného súdu, iba oznámil, že *„netrváme na ústnom pojednávaní v horeuvedenej právnej veci.*

Zároveň si dovoľujeme oznámiť súdu, že zotrývame na našich tvrdeniach uvedených v sťažnosti a ďalšie písomné stanovisko vo veci nebudeme dávať, nakoľko ho považujeme za nadbytočné.“

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 30 Cb 155/2012 (pôvodne vedeného pod sp. zn. 30 Rob 171/2011):

Dňa 5. októbra 2011 sťažovateľka podala na okresnom súde proti obchodnej spoločnosti Smart Choice, s. r. o., Bratislava (ďalej len „odporkyňa“), návrh na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie sumy 2 000 €. Vec bola na okresnom súde zaevidovaná pod sp. zn. 30 Rob 171/2011.

Dňa 24. októbra 2011 súd vyzval sťažovateľku na odstránenie nedostatkov návrhu.

Dňa 18. novembra 2011 bol okresnému súde doručený opravený návrh.

Dňa 23. novembra 2011 súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh. Sťažovateľka vyhovelá tejto výzve 25. novembra 2011.

Dňa 28. novembra 2011 okresný súd vydal platobný rozkaz č. k. 30 Rob 171/2011-15.

Dňa 23. decembra 2011 odporkyňa podala odpor proti uvedenému platobnému rozkazu.

Dňa 3. januára 2012 okresný súd uznesením č. k. 30 Rob 171/2011-59 vyzval odporkyňu na zaplatenie súdneho poplatku za podaný odpor. V rovnaký deň súd vyzval sťažovateľku, aby sa písomne vyjadrila k podanému odporu.

Dňa 3. februára 2012 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky k odporu.

Dňa 8. februára 2012 odporkyňa podala odvolanie proti uzneseniu súdu č. k. 30 Rob 171/2011-59.

Dňa 9. februára 2012 bol spis predložený Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), aby rozhodol o odvolaní odporkyne.

Dňa 30. apríla 2012 krajský súd uznesením č. k. 3 Cob 58/2012-88 napadnuté rozhodnutie okresného súdu potvrdil.

Dňa 29. mája 2012 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 31. mája 2012 bolo uvedené uznesenie krajského súdu expedované účastníkom konania.

Dňa 16. augusta 2012 odporkyňa uhradila súdny poplatok za podaný odpor.

Dňa 28. augusta 2012 bola vec prevedená do oddelenia Obchodné veci a bola zaevidovaná pod sp. zn. 30 Cb 155/2012.

Dňa 30. júla 2013 odporkyňa oznámila súdu zmenu „*v osobe splnomocneného zástupcu*“.

Dňa 29. novembra 2013 sťažovateľka oznámila súdu zmenu „*v osobe splnomocneného zástupcu*“.

Dňa 3. decembra 2013 súd vyzval pôvodného právneho zástupcu sťažovateľky na oznámenie, či došlo k ukončeniu jej právneho zastupovania.

Dňa 11. decembra 2013 pôvodný právny zástupca oznámil súdu, že došlo k ukončeniu právneho zastupovania sťažovateľky.

Dňa 8. januára 2014 bola okresnému súdu doručená plná moc od nového právneho zástupcu sťažovateľky.

Dňa 11. marca 2014 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 3. september 2014.

Dňa 22. augusta 2014 bolo súdu doručené späťvzatie návrhu na začatie konania z dôvodu mimosúdnej dohody účastníkov.

Dňa 3. septembra 2014 okresný súd uznesením č. k. 30 Cb 155/2012-125 napadnuté konanie zastavil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 4. októbra 2014.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či vo veci o zaplatenie ceny za zhotovenie diela postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 30 Cb 155/2012 (pôvodne v konaní vedenom pod sp. zn. 30 Rob 171/2011) dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov(...)

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná(...)

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka posudzovaného konania nebola závislá od právnej alebo skutkovej zložitosti veci. Napokon ani predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení nepoukázala na skutkovú alebo právnu zložitosť predmetnej veci.

Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky (jej zástupcu) v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prieťahom, teda doterajšia dĺžka napadnutého konania nebola vyvolaná správaním sťažovateľky.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a konštatuje, že okresný súd bol danej veci bez akýchkoľvek dôvodov nečinný, a to konkrétne od 28. augusta 2012 do 3. decembra 2013 (pätnásť mesiacov). Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas viac ako jedného roka nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako navrhovateľka v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzala, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedenej nečinnosti, resp. k neefektívnej činnosti, a teda k zbytočným prieťahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale v dôsledku postupu súdu. Na skutočnosť, že tieto zbytočné prieťahy „*boli spôsobené nadmernou záťaženosťou sudcu*“, na ktoré v danej veci poukázal okresný súd, nebolo možné prihliadať. Ústavný súd už v podobných súvislostiach viackrát vyslovil (pozri napr. I. ÚS 23/03 a v ňom cit. predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prieťahy, a to len v tom prípade, ak sa na ten účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie veci - a teda vykonanie spravodlivosti - bez zbytočných prieťahov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na dlhodobu obmedzenú personálne kapacity príslušných súdov (pozri napr. I. ÚS 119/03). Okrem uvedeného ústavný súd opakovane

zdôraznil, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnuť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení okresného súdu (I. ÚS 6/06).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. Vzhľadom na to, že 3. septembra 2014 okresný súd uznesením č. k. 30 Cb 155/2012-125 napadnuté konanie zastavil, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 000 €, pretože zásah *„odporcu v zmluvnom vzťahu s nami sme utrpeli pre nás významnú ujmu, pričom sme sa spoľahli, že nápravu dosiahneme v konaní na Okresnom súde Bratislava I. K náprave však nedošlo(...)”*.

Vzhľadom na okolnosti danej veci, najmä na to, že vec nebola ukončená poskytnutím súdnej ochrany sťažovateľke, a riadiac sa úvahou, že účelom priznania finančného zadosťučinenia je zmiernenie ujmy pocítovanej v dôsledku zbytočných prietahov, ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom

súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti a s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky, ako aj vzhľadom na povahu veci považuje za primerané vo výške 500 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia 16. apríla 2014 a spísanie ústavnej sťažnosti z 27. apríla 2014). Za dva úkony vykonané v roku 2014 patrí odmena v sume dvakrát po 134 € a režijný paušál dvakrát po 8,04 € v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú sumu 284,08 €, ku ktorej bolo treba pripočítať 20 % DPH, teda sumu 56,81 €, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú celkove sumu 340,89 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. apríla 2015